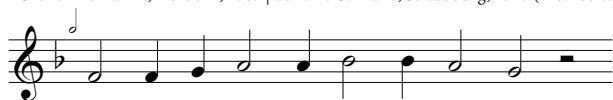

314 Isten törvénye | 2Móz 20,1–17 | A Tízparancsolat | szöveg: C. Marot | fordítás:
Szenci Molnár A., Herborn, 1607 | dallam: G. Franc, Strasbourg, 1545 (140. zsolttár)

1. E-meld fel szí-ved, fü - led nyisd meg,

Te, ke-mény-nya-kú Iz - rá - el!

Is - ten pa-ran - cso - la - tát értsd meg,

Tör - vé - nyi - re fi - gyel - mez - zél.

2. *Én vagyok Istened egyedül, / Ki a szolgálatból téged
Kihoztalak nagy ínségedből: / Ne légyenek más istenid.*
3. *Ne csinálj semmi bálványképet / Akárminemű dologból;
Ne imádjad, ne tiszteld őket, / Mert nagy haragom megindul.*
4. *Uradnak, Istenednek nevét / Soha ne vegyed hiába,
Mert aki nem becsüli nevét, / Megbünteti azt valóba?*
5. *Hat nap minden dolgodat tegyed, / Nyugodjál a hetedikén,
Mert hogy teremte mindeneket, / E nap megnyugovék Isten.*
6. *A te atyádat és anyádat / Tiszteljed, szeressed híven,
Hogy hosszú életet, sok jókat / Adjon tenéked az Isten.*
7. *Embert ne ölj, ne tégy vérontást, / Parázñaságba ne tévedj,
Ne orozz, gyűlöljed a lopást, / Hamis bizonyosságot ne tégy.*
8. *Felebarátodnak ő házát / Ne kívánd, se házastársát,
Szolgáját, szolgálóleányát, / Se barmát, semmi marháját.*
9. *Uram, hatalmas a te igéd, / Még zengését is rettegjük,
Irgalmadból velünk azt tégyed, / Hogy akaratodat tégyük.*